

(המשך מעמוד 76)

הודעה שיקרית זו סיפקה נשק שלא יכולתי כפול למתנגדי ההירב"רות עם אש"ף, תרמה תרומה חשובה להריסת הפיכונים שז מחד נהיה השלום הישראלי כבחירות של 1977 ובעקיפין גם לעניית הליכוד לשיקטון.

מאז אישרו מנהיגים פלסטיניים רבים — ובראשם יאסר ערפאת עצמו, בהודמנות אחדות — את קיום המגעים בין אישי המועצה הישראלית ובין נציגים מוסמכים של אש"ף. מגעים אלה אף הוכרו בהקד"מ מה לסיפרו של אבריאיד (צללח חלף), ראש השרותים החשאיים של אש"ף, לא נותר ספק בלב איש שקדומי שיקר או

אולם מאז ראשית 1981 אירעה באש"ף התפתחות הפוכה. הצה"רת קדומי היתה רק הביטוי הכריזמטי ביותר של המיפנה. מה קרה? קרה מה שקרה בלבנון. עם פתיחת המיתקפה הגדולה של מנתם בגין והפאלאנגות הנוצריות בלבנון, שר הגיעה לשיאה בהפלת המסוקים הסוריים ופרשת הטילים בביקעת-הלבנון, היה ברור לאש"ף שהוא נתון בסכנת-חיים. הסתמנה האפשרות שצה"ל יפלוש ללבנון ויכבוש את כל האזור הדרומי, מהווה כיום מעין מדינות פלסטינית תחת שילטון אש"ף. מצב זה הפך את אש"ף לתלוי בהגנת הצבא הסורי.

מה — כי קו קיצוני זה מקובל עתה גם על ברית-המועצות. באותו הזמן קרו דברים, שתירגמו את דיבוריו של פארוק אל-קדומי לשפת הי מעשים. הציבור הרחב ראה רק את קצה הקר"ח, באוסטריה נתפסו שני טרוריסטים פלסטיניים. שבאו בטיסה מדמשק ושנשאו עימם מחסן שלם של נשק וחומר-לפץ. הנציג הרישמי של אש"ף בווינה, שבא לקבלם בנמל-התעופה של וינה, התבקש לחזור הביתה. בוורשה נפצע אנושות מנהיג פלסטיני אחר, אבורדאד, שהואשם בשעתו על-ידי השרותים הישראליים כמי שאירגן את חטיפת הספורטאים הישרא-

בחקירה הודו שהם שליחיו של אבו נידאל. האוסטררים חשדו שהם באו לבצע התנקשות בקריסקי ובנשיא אגודת אל סאדאט, בפגישה שעמדו השניים לערוך עם שובו של הנשיא המצרי מושינג' טון. הפגישה בוטלה, כשנודע כי מצויים באוסטריה עוד שיבעה מאנשי אבורדאד, מהם חמישה שנעלמו מעיני המיטרה האוסטרית. חמורה מכל היתה העובדה כי בנמל-התעופה בווינה המתין לשני הטרוריסטים הנציג הרישמי של אש"ף בעיר, ע'אזי חוסיין. איש זה מואמן רשמית למוסדות הבינלאומיים הממוקמים בווינה (כגון סוכ' נות-הגרעין הבינלאומית), ולא לממשלת אוסטריה. אך למעשה הוא מהווה גם נציג

נציג אש"ף היה סוכן סורי ושיתף פעולה עם הרוצחים שבאו לחבל בהישגיו של ערפאת באירופה

בהודעתו. אך הנזק נעשה. אחד מאנשיו של קדומי, שתמכו בי שקר זה ושדאגו להפיצו, היה הנציג הרישמי של אש"ף בפאריס, וע'אלדין קלק, השולל כל תהליך-שלום שבו אין תפקיד מרכזי לברית-המועצות. הסורים אינם אוהבים את ערפאת, והיו רוצים מומן להחליפו באיש משלהם. גם הסובייטים היו מעדיפים, מן הסתם, איש שמאלי במקומו של ערפאת הימני, הר נתמך על-ידי הסעודים.

שלהבת בארזים

דוע, אם כן, עשה קדומי עכשיו שוב מה שעשה? מדוע יכול היה להרשות לעצמו לעשות זאת? מדוע לא

היה צורך לשעבד את האינטרס העצמי אי של אש"ף, המוביל לעבר השלום עם ישראל, לאינטרס הסורי, שהוא שונה לגמרי, ובעקיפין גם לאינטרס הסובייטי, השולל כל תהליך-שלום שבו אין תפקיד מרכזי לברית-המועצות. הסורים אינם אוהבים את ערפאת, והיו רוצים מומן להחליפו באיש משלהם. גם הסובייטים היו מעדיפים, מן הסתם, איש שמאלי במקומו של ערפאת הימני, הר נתמך על-ידי הסעודים. מול איום רבי-גונוי זה נסוג ערפאת בזהירות. הוא התפטר עם הסורים, טיש טש את הממדות המתונות, הסכים לעריכת מושב המועצה הלאומית הפלסטינית בי

ליים באולימפיאדת מינכן. בכל המעשים האלה נחשד אחד אבורדאד. מה הקשר בין מאורעות אלה וי בין האירועים בלבנון ודיברו קדרי מי? אבורדאד הוא עורך-דין, ששימש בר שעתו כנציג פת"ח בבגדאד. בימים ש בהם היתה עיראק בעלת לגמה קיצונית, היא שיכנעה את אבורדאד לבגוד בי הנהגת פת"ח, בעלת הקו המתון-יחסית, שפתחה או במגיעה הראשונים עם כוחות- שלום ציוניים בישראל (זה היה בימים שבהם נוצר המגע החשאי הראשוני בין סעיד חמאמי וביני. הפלסטינים ראו במגע זה חוט להעברת מסר של ערפאת ליצחק רבין, או ראש-הממשלה).

הנהגת פת"ח הדיחה את אבורדאד ודנה אותו למוות. פסק-הדין לא היה ניתן לביצוע. לעומת זאת רצחו שליחיו של אבורדאד את אנשי פת"ח החשופים בי עולם, שנחשבו כמתונים, וביניהם את סעיד חמאמי בלונדון וע'אלדין קלק בי פאריס. במרוצת הזמן השתנה המערך הערבי. עיראק, שתיכננה את המילחמה באיראן, התקרבה אל הגוש הערבי המתון, בהנהגת סעודיה. בוועידת-הפיסגה בבגדאד, ב-2 בנובמבר 1978, נוצר מערך מתון של סעודיה, עיראק, ירדן ואש"ף.

בגין מקבל ונחן

מעניין העיקרי בכך היה, כמובן, מנחם בגין. הוא נתן בלבנון דחיפה עצומה לחיזוק- המעמד הבינלאומי של אש"ף. אגודת אל סאדאט ניצל זאת כדי להטף באמריקה להכרה באש"ף. הנסיד הסעודי פאהד פיר סם תוכנית-שלום מרשימה, כדי לקרב יעד זה. בדעת-הקהל האמריקאית, וגם בחוגי הממשלה שם, נראו סימנים ברורים לשינוי איטי אך עמוק בכיוון זה. והנה באים קדומי, אבורדאד ושות' ועושים את הכל כדי לשים הישג זה לאל, לשרש את השתילים שצמחו ולהנחית מכתמות על ההישגים הפלסטיניים. מטורף, מטורף, מטורף המרחב. אולם הערכה נכונה של השתלשלות זו צריכה להבחין בין תהליכים קצרי-טווח וארוכי-טווח. המיפנה הטקטי באש"ף, החלשת מעמדו של ערפאת, מעשיו של אבורדאד לקבוצתו הקיצונית, דיבריי ההבל של קדומי — כל אלה הן התפתחויות קצרי-טווח. בחשבון הסופי יקבעו תהליכים הרבה יותר עמוקים, והם מוביי לים באיטיות עיקבית לקראת הקמתה של מדינה פלסטינית — אולי בהסכמת ישראלי, אולי על אפה ועל חמתה. האפשרות השניה נראית כיום יותר סביי רה.

תגובת אש"ף על תוכנית-השלום של סעודיה הוכיחה כי הכוחות המתונים באש"ף רחוקים מלהיות מובסים. אבו ג'יהאד האיש מס' 2 בפת"ח, מקורבו של ערפאת וראש הפעולות הצבאיות של אירגון, מסר הודעה מפורשת בזכות התוכנית. הדבר מוכיח כי התנהגה הקיימת, הנשענת על הסיוע הסעודי ממשיתה לה, לוש על התנועה, למרות הטכסיטים שי נועדו לפנים את סוריה. הפסקת-האש חיוקה מן הסתם את ההנהגה. מבחינה זו עולה פעולתו של מני חם כגין למוכת הפלסטינים על פעולתו של אלקדומי דמוכת מני שלתישראל.

אבורדאד הפתק מכגדאד די עבר לדמשק, אויבתה העיקרית של כגדאד, שנמטה לידיה את הני הגת המחנה הערבי הקיצוני. יתי כן שהטרוריסט השאפתני מקבל גם פיוע ממועמר קדאפי הזנבי. לפני כמה חודשים נודע כי אבורדאד מתכנן מסע-טרור גדול באירופה. אנשיו רצחו מנהיג סוציאליסטי יהודי בווינה, כנראה על-סמך ההנחה (הכובת) שהיה מעורב במגעים הפלסטיניים-הישראליים. הם איימו בגלוי לרצוח את ברונו קרייטי סקי, בעל-בריתו העיקרי של ערפאת בי אירופה. שמילא תפקיד חשוב בתיווך בין ישראל ומצרים, והמבקש למלא תפקיד דומה בתיווך בין ישראל ואש"ף. בראש רשימת המיועדים-לרצח עומד עיצאם סרטאוו, שנחשף יותר מכל פלסטיני אחר במגעיו עם כוחות-שלום ישראליים. סרי טאווי גם מילא תפקיד חשוב באירגון פגישת קרייטי-ערפאת.

האחרים נקטו אמצעי-הירוח. משום-כן רצחו אנשי אבורדאד את נציג אש"ף בריסל, שלא היה כלל קשור במגעים. בסך-הכל שיתף איש זה פעולה עם ישראל לים מסוגו של אורי דיוויס, השוללים את עצם קיום ישראל, והמוזהים עם אנשי הסיורב הקיצוניים ביותר באש"ף. במילחמתו יכול היה אבורדאד להסתמך על התחלטה של המועצ'צה הפלסטינית בדמשק, שגונתה את המגעים עם כוחות-השלום הי ישראליים. היא הפכה את רמזו של סרטאוו, ולמעשה גם של ערי פאת וקרייסקי, הפקר. דיבוריו של קדומי נתנו לכך הכשר נוסף.

נשק בווינה

המאורעות הדרמטיים של הימים האחרונים היוו המשך הגיוני למערי כה. מישטרת הביטחון האוסטרית אסרה את שני נושאי-הנשק שבאו במטוס מבגדאד.

ערפאת (חובש כופיה) בטכס ממזכתי אנדרטה לבגין

דמשק, והשלים שם עם קבלת החלטה בגנות המגעים עם כוחות-שלום ציוניים בישראל. הוכח שוב שככל שגוברת ה עצמאות של אש"ף, כן מתחזקות עמדותיה המתונות. וככל שאש"ף נדרה לזרועות המישטרוב הערי כיים האחרים, כן מתקשות עמי רותיו. הוכח גם שוב שיש שיתוף-פעולה אוטורי מאטי בין הניצים באש"ף והניצים בישרי אל. המיתקפה של בגין חיוקה את הי קיצוניים באש"ף, כשם שמעשי הקיצור גיים באש"ף חיוקו את בגין.

אדם בשם אבורדאד

ב מצב זה לא ראה אל-קדומי עוד כל צורך לשים מחסום על פיו. הראיון שלו לכתבת הגרמנית היה, כישעט בלי הסוואה, התקפה פרועה על ערפאת ועל כל העמדות המוהות עימו — לטובת הקו הקיצוני המקובל על סוריה. נראה כי קדומי סבור — ולא ברור על סמך

הודח או נענש למחרת היום? בשם מי דיבר? בסוף 1980 היה אש"ף קרוב לפריצת- דרך היסטורית. יאסר ערפאת עצמו הכריז על מגעים עם מחנה שלי"י בישראל. ביט' און פת"ח פירסם את מאמריו של סרטאוו בהבלטה עצומה. מנהיגים פלסטיניים שמו את הדגש על המגעים עם כוחות ישראליים הידועים לכל כציוניים. מנהיגים ערי ביים מהשורה הראשונה היו משוכנעים. ואף אמרו זאת בשיחות פרטיות. שאש"ף קרוב לביצוע מעשים פומביים מרשימים, שיהיו פריצת-דרך לקראת השלום עם ישראל.

היו לכך סימנים רבים. אש"ף תמך בהחלטותיה של ועידת-הפיסגה הערבית בבגדאד, בנובמבר 1978. שגינתה את קמפ-דייוויד, אך שתמכה בתוכנית-שלום, ברוח התוכנית הסעודית שפורסמה הי שובע. אש"ף הביע תמיכה בהצהרתו הי חדי-משמעות של ברז'נ'יב. האירגון אותה למנהיגי אירופה שיש סיכוי ליוזמה איי רופית, שתגול ברומנית בזכות ההגדרה העצמית של הפלסטינים ובזכותה של ישראלי אל לקיום ולשלום.